

Občina Kranjska Gora, med mitom in realnostjo

Lokalne volitve leta 2014 so bile v občini Kranjska Gora posebne. Na njih je nastopil tudi lokalni podjetnik Janez Hrovat in gladko zmagal že v prvem krogu. Na volitve se je njegov krog somišljenikov dobro pripravil. Ustvaril je politični mit, da je vse kar počne trenutna »lokalna oblast« slabo, da zaradi tega nazaduje lokalno gospodarstvo, in da je nujno potrebno stvari temeljito spremeniti. Občinska sredstva je potrebno vlagati v turizem in ne v infrastrukturo, šolstvo in kulturo. Poseben prostor pri tem je dobilo področje odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda, kjer naj bi bilo »vse zanič«, kljub izpolnjenemu državnemu operativnemu planu. Na kanalizacijo se pač »vsi bolj spoznamo«, kot pa profesionalni izvajalci javne službe.

»Veliki rešitelj« Janez Hrovat je na predvolilnih nastopih povedal, da razume podjetništvo, je »duša« Kranjske Gore in bo z javnimi sredstvi delal tako, kot v svojem turističnem podjetju. Nastal je lokalni kult osebnosti. »Veliki voditelj« bo, kot je dejal, popeljal Kranjsko Goro na pota stare slave, čez 20 let pa bo tako, kot je bilo v Kranjski Gori pred 20-imi leti (precej občanov si tega ne želi, saj je še močan spomin na nedokončano dvorano – »kranjskogorski Vukovar«, muzejske žičnice in »planiške zdrahe«). Izoblikovala se je ideologija »pljuvanja po obstoječem«, za propagandni medij pa so somišljeniki uporabili facebook stran »Radi imamo Kranjsko Goro« in sem ter tja tudi tiskane medije. Ker mit, voditelj in ideologija nujno potrebujejo »sovražnike«, jih ni bilo težko najti. To so bili takratni župan Jure Žerjav, direktor občinske uprave, direktorica LTO Kranjska Gora, direktorica Komunale Kranjska Gora in kar celotno podjetje WTE Kranjska Gora, ki je izvajalo gospodarsko javno službo odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda. Negativni in anonimni prispevki na facebook strani so se vrstili. V njih so bila navedena največkrat podtikanja in laži. Vsak dan je bilo več komentatorjev, ki so izražali svoja mnenja, večinoma na nivoju svojih intelektualnih sposobnosti, splošne razgledanosti in slovenske navade, da je potrebno vse skritizirati. Izoblikovalo se je javno mnenje, Desetkrat ponovljena laž, je postala resnica. Tako je bilo vse do volitev 5. oktobra 2014, nato pa je anonimni moderator stran »ugasnil« s komentarjem »That's all folks!«

Marsikdo bi lahko razumel, da je bila negativna kampanja potrebna za doseg cilja – zmage na lokalnih volitvah. Vendar se zadeva s tem ni zaključila. Župan Janez Hrovat in njegovi somišljeniki še naprej »pljuvajo« na novi facebook strani »Radi mammo Kranjsko Goro«, na spletni strani občine v »županovem kotičku«, v drugih medijih in celo sejah občinskega sveta. Tarča je še vedno bivši župan in podjetje WTE Kranjska Gora, ki je zaradi enostranske prekinitve koncesijske pogodbe s strani občine, s 1.7.2016, prenehalo izvajati javno službo odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda. Ta dejanja so po mojem mnenju povsem neprimerna za ljudi, ki so dve leti na oblasti in imajo v rokah »škarje in platno«. Od groženj župana, da bo vse bivše vpletene spravil tja, „kamor pašejo“, ni nič, ker pač ni bilo nobene afere, pa tudi ne nepravilnosti. Prihaja čas, ko bomo občani ocenjevali delo župana in ne več on dela »bivše garniture« (revizije, ki jih je občina naročila v ta namen so čisti fiasko in jih občina ne upa objaviti na svoji spletni strani, čeprav je to po zakonu dolžna storiti). Čutiti je dvom župana, da dane predvolilne obljube ne bodo realizirane. Pod vprašanjem je pravilnost in zakonitost kar nekaj uradnih dejanj občine (samo en primer: občina je zgradila spominski park v Mojstrani brez gradbenega dovoljenja). Zato lahko obnašanje župana razumemo kot dejanje, da je »napad vedno najboljša obramba«. V lokalni skupnosti pa se uspešnost meri po dejanjih in ne besedah, zato se bo mit: »mi smo najboljši, vsi ostali so zanič«, kmalu razblinil.

Županu Janezu Hrovatu sporočam, da so njegovi živčni medijski »napadi« (nazadnje na 13. seji občinskega sveta), strelji v prazno. Realnost je povsem drugačna. Imamo stolp v Jasni za skakanje v jezero, na katerem visi tabla, da je skakanje prepovedano. Imamo 11 let star turistični avtobus, ki na prireditve (konkretno vaški dan v Ratečah, 15.8.2016) turistov ne

vozi, ker je pokvarjen. Imamo lokalno turistično organizacijo, ki to oglašuje, pa ne zagotovi nadomestnega prevoza. Imamo nove oglasne panoje s strganimi ali prevrnjenimi plakati. Imamo novo vstopno točko – parkirišče »Topolino« pri Mojstrani, kjer brezplačno prenočujejo turisti v avtomobilih, nekaj sto metrov stran od kampa »Kamne«, kjer je to osnovna dejavnost podjetja. Smeti odvaža javno podjetje, plačujemo pa občani. Imamo turistični oglas (Dnevnik: »Z Dnevnikom na izlet v Kranjsko Goro: Gost je pri nas kralj, če se vede kot kralj«, 13.7.2016), ki ga je plačala občina, v njem pa novinar kritizira Nordijski center Planica, kot da ne bi bil del občine in povečuje gostilno v lasti župana, da o »reklamah« za županova podjetja v občinskem glasilu ne govorimo. Mi pa to plačujemo. Je pohvala kranjske klobase v županovi gostilni to, kar bo »povzdignilo« kranjskogorski turizem? Imamo novo vstopno točko v Podkorenu, ki je polna iztrebkov, ker ni stranišč. Imamo novega izvajalca javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, javno podjetje Komunala Kranjska Gora, ki na podlagi sklepa občinskega sveta (sprejetega na izredni seji, ki se ni prenašala na TV!) obračunava storitve uporabnikom po enaki ceni kot prejšnji koncesionar. Ko bo v ceni upoštevana vsa infrastruktura, s katero upravlja, se bodo cene storitev močno povišale. Tako bo še ena obljuba župana, da bodo cene nižje, ostala neuresničena.

Letos pa smo imeli tudi zgodovinski dogodek. Obisk predsednika največje države na svetu. Za nas občane je bil še posebej zgodovinski, saj prvič po vseh letih župan ni imel pozdravnega govora, kljub najavi na TV. Napisan tekst je tako ostal v njegovem žepu. Dobra minuta slave je bila izgubljena. Zato županu predlagam, da se v prihodnje ob uradnih dogodkih brezhibno uredi, zapne najvišji gumb na srajci ter pravilno namesti kravato. Takrat bo verjetno dobil priložnost povedati nekaj svojih besed na tako visokem meddržavnem nivoju. Mi občani pa bomo lahko na nastop in globokoumne besede ponosni, saj jih bodo mediji ponesli v svet. Del kulta osebnosti je namreč tudi javni nastop (prikaz spravila sena za svoje koze na Facebooku večine ne zanima in nima zveze z javno funkcijo župana).

Bojim se, da bo od obljubljenega in »visokoletečih« ciljev ostalo bore malo koristi za občane in prihodkov v občinskem proračunu. Župan je že na začetku povedal, da ne bo delal »megalomanskih projektov kot jih je Žerjav« (npr.: dvorana Vitranc, dva zdravstvena domova, obnova dveh osnovnih šol z novima telovadnicama, Slovenski planinski muzej, Kulturni dom v Kranjski Gori, komunalna baza Tabre, večnamenski dom v Gozd Martuljku, Krajevni skupnosti Dovje Mojstrana in Rateče, prostori občine v Kranjski Gori, obnova vseh vrtcev, itd., športna igrišča,...), pač pa bo delal »butične« projekte za razvoj turizma. Omenjeni rezultati so že vidni (lesene hišice, ograjce, mlinčki, pomolčki, »v drva oblečene« slaščičarne, itd.), občina pa vse bolj postaja »leseni Gardaland« v naravnem okolju (to je pripomba več obiskovalcev in ne moja). Gostinci si manejo roke in razvoj turizma gre očitno v pravo smer.

Žal pa je do sedaj ostala še ena neuresničena obljuba o večjem številu zaposlenih domačinov (predstavljam si, da so to prebivalci občine). Trenutni rezultat je zaradi mita, kulta osebnosti, ideologije in propagande negativen. Ja, več občanov je službo zaradi občinske politike v zadnjih dveh letih izgubilo, kot pa dobilo. Naslednji na spisku so zaposleni v vrtcih, saj se bodo zaradi »turističnih« izdatkov, krčila proračunska sredstva na škodo števila oddelkov v vrtcih. Kako se bo v prihodnje razvijal turizem v Kranjski Gori s sprejetim OPPN »pod Vitrancem« in novimi tremi »hoteli« (ob 25 % zasedenosti sedanjih prenočitvenih zmogljivostmi), ki se bodo verjetno prodajala po enotah - apartmajih (primer »Lesnine«), z brezposelnimi in zaposlenimi z minimalnimi plačami (tudi v županovi gostilni), bomo videli.

Upamo na najboljše, saj župan veselja nad sabo (»jest«) ne skriva in ga rad javno deli z občani, največkrat žal na napačen način, s poniževanjem in obtoževanjem drugih.

Janko Česen
Kranjska Gora